

[Aksel Møller.]

kender, at m^2 -tilskuddet i forbindelse med den fulde markedsrente er ensbetydende med en opfordring til større sparsommelighed og økonomi hos bygherrerne, og allerede deri ligger der vel en ikke uvæsentlig hjælp til at opnå en begrænsning af de offentlige udgifter på dette område, men jeg ser i „Nationaltidende“ i dag rejst det spørgsmål, om man i virkeligheden ikke er ved at gå en omvej for at nå dette mål. Jeg håber, at vi, når vi når dertil, hvad man vel må gå ud fra vi gør, at vi skal forhandle om spørgsmålet under mere permanente perspektiver, alvorligt vil undersøge, om man ikke ved at gå over til et rent tilskud pr. m^2 af anskaffessummen kan spare en væsentlig del af omvejen. Det anføres med rette, at forholdet er det, at staten skal først låne pengene af borgerne til fuld rente, derefter udlåne dem på samme vilkår til andre borgere og endelig gennem driftstilskud nedsætte eller tilbagebetale en væsentlig del af den erlagte rente. Der er meget, der taler for, at man forenkler denne fremgangsmåde gennem en kapitalisering af tilskuddet. Derved var man ude over megen administration, og det kunne unægtelig gøres, uden at man derved forhindrede staten i at anlægge de socialpolitiske synspunkter i sin boligpolitik, som det er naturligt for statsmagten at gøre.

Jeg har forstået forslagsstillerne således, at fremtidige fald i byggepriserne, derunder også i renteomkostningerne, altså i renteniveauet, efter det princip, man har opstillet i lovforslaget, skulle komme staten til gode ved, at m^2 -tilskuddet blev reguleret nedad. Forsåvidt betegner nyordningen et skridt i den rigtige retning, idet den åbner mulighed for, at forbedrede konjunkturer, som vel også engang kan komme til Danmark, skulle kunne aflaste statens udgifter til boligbyggeriet. Men det ærede medlem hr. Lorentzen har, såvidt jeg har forstået ham, været inde på et spørgsmål, som det er i høj grad værd at få talt ud med den højtærede indenrigs- og boligminister om og vel også med forslagsstillerne, thi den højtærede indenrigs- og boligminister har jo faktisk ikke været ene om udformningen af dette lovforslag og er ikke den eneste politiker, som har sin andel i dets fremsættelse.

Det ærede medlem hr. Lorentzen stillede det spørgsmål, om m^2 -tilskuddet til den konkrete ejendom ville blive nedsat, efterhånden som rentebyrden på ejendommen gennem annuitetens fremadskridende afbetaling nedsattes. Jeg mener, at dette er et meget vigtigt spørgsmål, for hvis m^2 -tilskuddet ikke nedsættes i takt med nedgangen i rentebyrden på ejendommen, bliver m^2 -tilskuddet et tilskud til afdragene, og det kan formentlig ikke være meningen, at staten skal betale afdragene og derved komme til at opleve, at der opsøres store statsformuer i byggeforetagender, som selv har den afgørende dispositionsret over disse afdrag.

Jeg mener altså, at det lovforslag, vi her står overfor, hellere burde have været forhandlet i udvalget, der beskæftiger sig med den højtærede indenrigs- og boligministers lovforslag om boligforholdene, og at man dér burde tage sig den fornødne tid til at nå til vejs ende med dette forslag. Det ville jo ikke spille nogen som helst rolle, om det først kunne vedtages engang i begyndelsen af det nye folketingsår. Der er i det tanker, som efter min mening betegner skridt i den rigtige retning, men der er, synes jeg, også i forligets udformning af det meget, man kan være betænkelig ved, og meget, man med rette kan kritisere. Det er jo en af de redningsbøjer, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har kastet ud til de druknende, men hurtig hjælp er nu ikke altid dobbelt hjælp. Vi har den højtærede indenrigs- og boligministers ord for i dag, at på grund af den knappe tid, der har været til rådighed, er man på et meget betydningsfuldt område kommet til at begå en fejlregning, der, hvis man ikke var blevet opmærksom på den, ville have stillet byggeriet af småhuse for mindrebemidlede højest ugunstigt i sammenligning med andre boligtyper, og jeg er ikke sikker på, at der ikke, hvis vi får lejlighed til en større fordybelse i lovforslaget, vil kunne komme andre virkninger, som ikke har været tilsigtet.

Jeg går ud fra, at det ikke med dette lovforslag har været tilsigtet at stille det private boligbyggeri, det såkaldte private forretningsmæssige boligbyggeri, ringere end det sociale byggeri. Jeg spørger det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, som har